

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

La situació és greu. Però l'esforç de la República superarà totes les dificultats del moment, perquè compta amb l'entusiasme popular i demà mateix tindrà el que fins ara li mancava.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 - Telèfon n.º 222

ANY III

Mataró dimarts 5 abril 1938

NUM. 530

NÚMERO SOLT: 15 cts
SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PESSETES MES

El feixisme serà esclafat a Catalunya

L'ona de pessimisme que plana damunt de la reraguarda, no té cap fons racional. Si hi hagués raó per a sentir, ara, aquest pessimisme, caldria reflexionar un xic i—després d'haver-ho fet—la conclusió no donaria més que per a saber que aquest pessimisme ja teníem raó de sentir-lo en dibuixar-se concretament la intervenció d'Alemanya i Itàlia a la guerra civil espanyola.

Des de llavors està escrit el que ha de passar. Això ho sap tothom, àdhuc ho saben Franco, Hitler i Mussolini, i és molt probable que sigui aquesta la raó de l'extraordinària escomesa facciosa als fronts de l'Aragó.

Vull esclarir que no estic emprant una terminologia fatalista. En dir que està escrit el que ha de passar, vull insinuar que l'ajut, tot l'ajut que ens és necessàriament precis per a evitar el triomf de Franco i dels països totalitaris, ens vindrà quan i com hagi d'arribar-nos. I ens arribarà de França...

I per què no d'Anglaterra, també?

El que passa, és que nosaltres sentim directament tot el pes de l'enorme tragèdia que plana damunt del sòl ibèric, i és natural que ens sentim turmentats per l'egoisme. Tots som impacients, car no hi ha ningú que no vulgui la fi immediata, no ja de l'ofensiva facciosa, sinó la fi de la guerra amb la victòria de les armes republicanes. L'egoisme, però, té els seus límits, i ningú no té dret a blasmar França i Anglaterra pel fet que aquestes dues nacions no hagin intervingut quan nosaltres hem volgut, per la senzilla raó que aquesta intervenció tindrà lloc quan i com convingui a les esmentades democràcies, ni un dia abans ni un minut després.

Nosaltres no podem evitar una guerra que ja tenim a casa nostra—una guerra que és probable que n'ajorni una altra de més greu—en tant que els de fora de casa fan tots els esforços per a evitar-la a casa seva. És natural. Però, per la mateixa raó que la guerra que empena de sang i de misèria les terres d'Ibèria és un experiment internacional que no va directament contra la Unió de Repúbliques Soviètiques, sinó contra Anglaterra i França, ningú no pot deixar d'esperar d'aquestes dues nacions l'ajut moral i material que no ens haurien negat en esclatar el moviment criminal, si no haguessin existit, llavors, determinades circumstàncies que no cal esmentar.

Certament que aquest ajut triga massa a arribar. La profunditat de la tragèdia espanyola produeix un nerviosisme que no permet la paciència que ens cal tenir. Però, ¿ens hem preguntat alguna vegada si no ha estat aquest mateix nerviosisme el que ha dificultat la intel·ligència i l'ajut moral recíproc entre els mateixos sectors antifeixistes de casa nostra? Si ens ho preguntem, la resposta serà afirmativa. ¿I com volem que els de fora de casa—tot i estant interessats en la nostra contesa—ens donin un ajut que els espanyols, tots nosaltres, ens hem negat mútuament?

Si no hi hagués altres raons que produeixen el fet, podríem assenyalar una coincidència ben afalagadora. Tot just hem arribat a una intel·ligència més desinteressada i seriosa tots els antifeixistes, i els qui tenen ulls per a mirar hauran pogut veure canvis ben notables al panorama internacional i amb relació a la guerra d'Espanya. Aquest canvi, però, no ha tingut per causa l'esmentada realització de la unitat antifeixista—la qual ha ressonat arreu del Món amb gran satisfacció dels homes demòcrates—, sinó que la causa cal cercar-la en les paraules de Paul Boncour, en dir que no hi ha cap raó que s'oposi a què França pugui vendre a la República espanyola les armes que li siguin necessàries. Els qui tenen ulls per a mirar, ja hauran pogut veure que no es tracta de paraules, sinó de quelcom més concret i positiu que les paraules.

S'està produint, ara, el que jo—farà cosa de cinc mesos—vaig insinuar, ací mateix, que hauria de succeir. Em trobava ben lluny de voler fer profecies, però ben prop del deure de dir als qui no tenien la prudència necessària, que quan hom detenta càrrecs de responsabilitat a la República, no pot ni ha d'enjudiciar—i molt menys en termes que puguin semblar injuriosos—la política exterior d'un país amic, del qual podria i havia d'esperar-se un ajut que no havia de fallar. Ben lluny de mi la ridícula pretensió de voler donar a entendre que tenia el domini del secret de les Cancelleries europees; però, com ara, també em trobava en el deure de dur a l'opinió les gotes d'optimisme que li mancaven.

En aquells moments, ja era iniciat un ajut que avui es desenvolupa d'acord amb les encoratjadores paraules de Paul Boncour i d'acord amb el sentit comú que imposa la Història als qui són rectors de la política internacional.

El doctor Negrín digué l'altra nit que calla resistir, resistir i resistir. Ningú no pot admetre que ell reclamés una resistència que, a curt termini esdevingués impossible. Ell la reclamava amb la seguretat—així ho digué en termes ben clars—que ben aviat el gloriós Exèrcit Popular comptaria amb els mitjans necessaris per a superar la resistència i iniciar l'ofensiva que haurà d'acabar amb els traïdors i amb la fanfàrria de les legions de Hitler i Mussolini. I jo, que tinc ulls per a mirar, he vist prou per a poder dir que l'opinió antifeixista—i els desgraciats escamots franquistes de la reraguarda—podrà

Moments decisius

Els canons retronquen per l'espai de Catalunya i el seu ressò batega en l'esperit lliure dels catalans.

Companys: Han arribat els moments més decisius de la nostra guerra; el feix no descansa per destruir nos la nostra terra; llença per damunt nostre, avions que etziven metralla destruint el que és més sagrat per nosaltres: infants, vells, hospitals, escoles i art, tot ho volen destruir; la nostra llibertat que tenim tan arrelada en la nostra ànima; la nostra parla que hi tenen tant d'odi.

Però companys: No ho assoliran! Perquè la nostra arma és millor que la seva; tenim el suport del poble, que és el que lluita, i el derrotarem. El nostre poble sap crear les armes necessàries i ja l'ha derrotat en jornades passades (19 de juliol, 16 de febrer) que si bé no eren moments com aquests, eren tant o més decisius, i els vàrem vèncer. Totes les revolucions i lluites de les independències dels pobles, han passat pels mateixos moments i han vençut.

El nostre poble sap crear el Front Popular, arma indiscutible per la victòria. Unitat de U.G.T. i C.N.T. que el poble estava esperent ja de temps, i amb ànsia.

L'arma que donarà mort al feixisme és aquesta: UNITAT!

Sota aquesta bandera, és necessari el més prompte possible la realització dels 100.000 voluntaris per les trinxeres! Els 50.000 per a fortificacions! Mobilització per a refugis a la localitat, que a cada carrer es formin Comitès per portar-ho a la pràctica! Depuració a la reraguarda i neteja dels elements que coneixem prou de abans del 19 de juliol i que estan ocupant llocs de responsabilitat! És necessari veure les cares d'aquests més llargues!

No descansen, companys; a la lluita!

Per la nostra llibertat!

Abans morir que ésser esclaus!
No passaran!!!

La Cèl·lula 32
del P. S. U. de C.

EL LECTOR DIU...

Sense farmàcies, no!

Una queixa justa al Consell de Sanitat

Es una cosa inqualificable el que a la nostra ciutat després de les nou de la nit no es puguin utilitzar els serveis de cap farmàcia.

El qui escriu aquestes ratlles, el diumenge passat va tenir necessitat d'anar a encarregar l'elaboració d'una fórmula que precisament acabava d'estendre el doctor per al seu ús immediat, per tractar-se d'un malalt greu.

Repetelxo que és inqualificable que en una població tan important com és Mataró, qualsevol família nativa, les radicades, i les transeïnts careixin del servei imprescindible de la farmàcia de torn nocturn, encara que de sobres pot comprendre's la necessitat de disposar totes les nits de dues farmàcies, i opino que no es demanar molt.

Tant en temps de pau com en els de lluita, que estem vivint ara, no pot, no es deu permetre descuidar tan gran importància; no es pot deixar el veïnat sense metges, però aquests homes de ciència careixent dels seus col·laboradors els farmacèutics anrien al fracàs.

Es, doncs, un cas que no admet demora el disposar del servei nocturn farmacèutic, i confio en el bon criteri del Consell de Sanitat que sabrà veure en la justa queixa transcrita en aquestes ratlles, no un gest egoista, però sí d'altruisme en pro de les necessitats de la reraguarda quins malalts mereixen la màxima consideració.

JOAQUIM NOGUAL

Mataró 4-IV-1938.

PINTURES
COLORS
ESMALTS
VERNISSOS
BROTRES
PINZELLS

LUX-STELLA

R. Casanova, 11
Telèfon 212
MATARÓ

Aquest número ha estat sotmès a la censura

veure ben aviat com els fets confirmen les paraules del cap del Govern de la República.

L'enemic ha pogut avançar ràpidament—i això ja estava previst pel propi cap del Govern i pels qui no es deixen endur pels vents eufòrics—però haurà de recular més de pressa, desfet, infinitament més desfet que llavors de la desfeta de l'Alcàrria. Perquè és ara quan la República podrà fer el que mai no havia pogut fer: emprendre una ofensiva a fons, decisiva, i en emprendre-la, serà Catalunya la que, com el 19 de juliol, es llançarà com una torrentada inestroncable darrera els criminals perturbadors de la pau mundial.

Quan la lleialtat i l'eficàcia guerrera de Catalunya eren posades en tela de judici, fórem molts els qui diguérem que el feixisme seria esclafat a la nostra terra. Per la meua part, no rectifico l'afirmació, la qual no trigarà a ésser plenament confirmada.

La guerra d'Espanya serà semblant a aquelles compostions poètiques que acaben amb els mateixos versos amb els quals hom les ha començat.

J. PEIRÓ

Es cert que cada dia avancen les tropes feixistes; però cada hora és més pròxima la rèplica a la seva ofensiva i per tant, la seva derrota. A Catalunya hi deixarà les dents la fera feixista!

Informació local

DIETARI

La moral, per més d'un concepte magnífica, de la teraguada, no podia escapar a la llei universal de la relativitat, i heus ací que sovint apareixen les inevitables llacunes.

Avui, amb motiu d'haver-se interromput el subministrament de fluid elèctric, els vacil·lants, els escèptics, i els covards i (per què no?) els derrotistes els quals recolzen llur criminal activitat sobre aquests pilans clivellats, han manifestat llur pessimisme o llur confiança (segons l'ànima de cadascú) sobre el resultat de la guerra.

Hi ha homes que ho comuniquen a altres homes. Dones que fan el mateix. Són febles, són fàcilment impressionables i el mateix que ara llur cor esquitit els diu que la bèstia feixista s'ho ha de menjar tot, quan els mercenaris giran l'esquena i atreuen a córrer perquè els empaitarà l'Exèrcit Popular no hi veuran de cap ull i per tot arreu veuran victòries si són de bona fe i amagaran el cap sota l'ala si són dels «altres».

No ens fan gràcia aquesta mena de gent. Si tots fóssim així estaríem ben posats! Tampoc no trobem plausible que alguns pares de família facin rebentisme a casa seva davant llur aterroritzada esposa i els fillsets llurs.

Amb tot, però, no volem ficar-nos dins les consciències ni dins les llars, i després de dir que no formem part de la contraria del pànic ni de la dels tranquilistes d'estar per casa ja estarem llestos si no fos que entre aquesta gent que treballa —de vegades inconscientment— per Hitler i Mussolini hi ha algun mestre i alguna mestressa de les nostres escoles.

Un ciutadà qualsevol pot tenir l'esperit i el criteri que es vulgui sense que hi hàgim d'objectar gran cosa més que no hi estem d'acord. Però els que tenen l'elevada missió d'educar els nostres fills no tenen dret a fer certes manifestacions davant dels alumnes.

Si són covards i creuen que perdrem la guerra, que es guardin per a ells la veigonya d'haver de veure aviat que no tenen res de profetes. I si són feixistes emboscats que no poden dissimular llur simpatia pels miserables facciosos ja no és qüestió de dir-los res a ells, sinó a qui té la responsabilitat d'aquests càrrecs. —P.

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERBS FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA — XERBS

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Informació del dia

Barcelona

4 tarda

Comunicat oficial d'anit

EST.—Durant la nit última l'enemic, mitjançant furiosos atacs, aconseguí infiltrar-se a Lleida pel SO. Han arribat a les primeres cases de la capital i a l'estació. En vista d'això es disposà l'evacuació de la ciutat. S'han establert posicions defensives pels voltants d'aquesta. Avui han estat rebutjats diversos atacs pel pont del ferrocarril.

Més al Nord l'enemic ocupà Corbins, Alfarràs, Albosa i Algerri.

Al Sud de l'Ebre, aconseguí avançar les seves línies fins Mora d'Ebre.

En altres intents d'avanç per aquest sector foren rebutjats, llevat en direcció a Morella, per on féu l'esforç principal, conquistant noves posicions.

L'aviació facciosa actuà des de bon matí contra les nostres posicions d'aquest front.

Els avions lleials realitzaren diversos servels de bombardeig i metrallament contra concentracions i columnes enemigues.

CENTRE.—Prossegueix la victoriosa ofensiva de les nostres forces al sector de Guadalejara. Han estat conquistats els vèrtex Valdelagua i Molatilla, Cabeza Osén i la cota 1.198 al S. O. de La Muela.

L'enemic, que fugí en desordre, fou perseguit per la cavalleria lleial. S'aconsegui fer bon nombre de presoners.

Com a reacció a la nostra ofensiva, l'artilleria rebel féu més de mil disparos sobre el casc urbà de Madrid.

ALTRES EXERCITS.—Sense notvetat.

**

Bombardeigs de l'aviació facciosa sobre poblacions civils:

Dia 2.—A les 19, per un hidro, contra Alcocebre, Alcalà i Torreblanca a la província de Castelló.

Dia 3.—A les 7:20, per cinc «Junker» que llançaren un centenar de bombes contra Castelló de la Plana. Quedaren destruïdes 26 cases. A l'Hospital provincial els explosius aconseguiren la sala d'operacions, la farmàcia i el pavelló d'infectiosos.

A les nou, per tres aparells, contra Vidreres i Llagostera (Girona).

A les 11:55, per quatre trimotors, contra Benicarló, on tiraren 25 bombes explosives i vuit incendiàries. Quedaren destruïts 45 edificis i resultaren 17 persones mortes i 30 ferides.

A les 13:52, per tres «Junkers», contra Sagunto. Les bombes llançades foren 30, de 150 quilos.

A les 20, per un hidro, contra Vina-roç i Benicarló.

Dia 4, a les 0:35, contra Port-Bou, on les bateries, amb foc de cortina, impediren que els avions es situessin a la vertical del poble.

Pena capital

El jutjat de guàrdia ha vist avui la causa contra Josep Vera i Antoni Ferrer, pel delictes d'alta traïció.

Han estat condemnats a mort.—Fabra.

Detencions

A la casa número 4 del carrer de Sant Pau, ha estat detingut Josep Graupera, per sospitós.

Pel mateix motiu, s'ha practicat la detenció de Pere Ballester, al qual se li ha ocupat un revòlver.

També ha estat empresonada Margarida Font, del refugi de guerra número 4, d'Alella.—Fabra.

Un aprofitat

L'entitat «Materias Lácticas» ha denunciat que un individu al qual havien encarregat de fer unes compres, ha desaparegut amb noranta-cinc mil pessetes.—Fabra.

Un lladret

S'ha practicat la detenció de Pere Collado per robatoris comesos a Pla del Besòs.—Fabra.

Generalitat de Catalunya

Presidència

El President Companys, s'ha passat el matí treballant en el seu despatx de la residència.—Fabra.

Decret

El Diari Oficial de la Generalitat, publica un decret nomenant cap de la escorta presidencial al comandant Frederic Escofet.—Fabra.

MORALES PAREJA — XERBS

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CÉSAR

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Per 50 cèntims podeu fer un bon obsequi, amb

ILURENES

postre matoroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per fer un present de bon gust.

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA

CONYAC JULIO CÉSAR

de la casa xeressana

MORALES PAREJA

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

—ES COMPREN GLANS.— Raó: Sant Joaquim, 55.

Estranger

4 tarda

El nazisme

BUENOS AIRES.—Han estat descobertes varies escoles nazis.

Els periòdics protesten d'aquest fet.—Fabra.

Al Treball

PARIS.—Han tornat al treball els obrers de varies fàbriques i tallers del ram de la metal·lúrgia.—Fabra.

Els israelites

BUDAPEST.—El ministre de Justícia ha dit que la influència dels israelites en la marxa del país, és contrària als interessos nacionals.—Fabra.

Viatge

NOVA YORK.—L'ambaixador espanyol senyor Gordon Ordax, ha sortit cap a Mèxic.—Fabra.

La gestapo

LONDRES.—Els periòdics es mostren inquietats per l'ascendent de la política secreta nazi a Anglaterra.

La Gestapo té classificats els seus agents en tres grups, els quals s'ocupen, respectivament, de l'espionatge en les indústries, dels alemanys residents a la Gran Bretanya i dels anglesos contraris al nazisme.—Fabra.

A l'aigua

VALENCIA.—Un convol de 25 barcasses que portaven carbó, ha naufragat, perdent-se tota la càrrega i ocasionant sis morts.—Fabra.

COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.
Raó: Argüelles, 34 Mataró.

Ajuntament de Mataró

Servels d'Assistència Social

Cupó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 3 de abril del 1938, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 343

El número corresponent, premi amb tres pessetes, són els següents:

043-143-243-443-543-643-743-843-943.

Mataró, 3 d'abril del 1938.

El Conseller d'Assistència Social, Josep Serra.

IMPRESA MINERVA.—MATARÓ

Llegiu **LLIBERTAT**

Obriu comptes lliures

Els comptes lliures no estan subjectes a intervenció de cap mena.

Utilitzeu el xec barrat

Es el distintiu modern del comerç ben organitzat.

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

Clinica per a Malalties de la **Peül** i Sang Tractament del Dr. VISA-Dr. LLIBERTAT
Tractament ràpid i no operatori de les almorranes (morenes)

Curació de les «úlcères (llagues) de les cames» — Tots els dimecres i dimenges, de 11 a 1 — R. CASANOVA (Sta. Teresa), 50 — MATARÓ